

OPONENTSKÝ POSUDEK

K TEORETICKÉ BAKALÁŘSKÉ PRÁCI Taťány Rubášové "TOP OF THE LAKE"

Mgr. BcA. Lucia Kajánková

Bakalářská práce Taťány Rubášové je svého druhu monografií o jednom díle, autorské minisérii Jane Campion *Top of the Lake* (česky *Na jezeře* anebo alternativně *Stíny nad jezerem*). Autorka práci člení do šesti (nezapočítávám úvod, závěr a přílohu) autonomních celků. Ty jsou dle mého názoru samy o sobě určitě vhodně zvoleny, jejich provedení a především propojení je problematičtější. Také proto bude posudek postupovat jednotlivě, dle struktury práce:

1) Rekapitulace deseti "předchůdkyň" Robin Griffith, hlavní postavy *Top of the Lake*, ve formě deseti "profilů" ženských detektivek je faktograficky nabitá. Dosti nevyrovnaná je ale hierarchie těchto faktů - od produkčního zázemí, přes recepci až po anekdotické střípky o vzhledu, garderóbě a přípravě na roli hereckých představitelk. Tyto detektivky, amatérské i profesionální, vytyčují prostor (na několika úrovních) do kterého Robin Griffith vstupuje - jejich vztah k ní je ale pouze implikovaný a souvislosti či syntézu nechává autorka na čtenáři.

2) Část "Mysteriózní drama v seriálu" představuje čtyři seriály (včetně *Top of the Lake*). Autorka nachází zajímavé paralely s *Twin Peaks*, jako duchovním předchůdcem. Proč je ale nerozvinout dále - kupříkladu, jak se má Robin Griffith k agentu Daleovi Cooperovi? Druhé zmíněné dánské *Království* popisuje změní vzletných adjektiv, ale podobně jako u detektivek v předchozí části 2, vztah seriálu k *Top of the Lake* nechává na čtenáři, což považuji za problém. (Navíc se zde projevuje nešťastná tendence celé práce k užívání obecných, efektních frází - zde konkrétně "tradiční Trierův rukopis" (s. 31). Jeho údajné charakteristiky, tak jak jsou dále vyjmenovány, bychom mohli okamžitě třeba z pohledu Trierovy pozdější tvorby vyvrátit.) Také zde vyloženě schází *Temný případ (True Detective)*, jehož první řada by v podobnostech (tematických, formálních) i odlišnostech (klíčový ženský (feministický) versus mužský (*macho*, v čtení některých kritiků až mizogynní) přístup) v rámci aspoň stručného srovnání byl rozhodně na místě (i vzhledem k tomu, že na dvou místech práce toto dílo letmo zmiňuje).

3) Stručná kapitola, která by se vměstnala třeba do úvodu, představuje kontext formátu minisérie historicky a konstatuje trend jeho současné popularity. Zde by se také nabízelo zmínit, že je v přípravě druhá řada *Top of the Lake* a co to znamená pro chápání minisérie jako "uzavřené."

4) Nejsilnější část práce komplexně představuje celek tvorby Jane Campion a kontinuitu jejích autorských přístupů, které se završují v *Top of the Lake*. Zde autorka vztahuje seriál a

Robin Griffith do vrstevnatých souvislostí předchozí tvorby jeho režisérky a spolu-scenáristky.

5) Po čtyřech kapitolách představujících především kontext, přichází kapitola, která má již být samotnou analýzou *Top of the Lake*. Této části by velice prospěl stručný úvod, než se rozběhne do 4 oblastí, které mají hru se žánrem (detektivního příběhu, jak víme z úvodu a závěru) dokládat. Tři z těchto oblastí se týkají práce s informacemi a přinášejí zajímavé jednotlivé postřehy, ale jak dokládají deklarovanou hru se žánrem je opět ponecháno na čtenáři. Čtvrtá oblast je titulovaná "Humor" a tvoří ji několik vět úvodu (nezmiňujících žánr ani hru s ním) a dvě obsáhlé "citace" scén ze seriálu (Zde není jasné, zda se jedná o překlad scénáře, přepis formou "zpětného scénáře" z české verze nebo překlad téhož z originálu. V souvislosti s tím je potřeba uvést, že práci chybí závěrečná bibliografie, což je hrubá formální chyba.)

6) Druhá a závěrečná analytická kapitola má být rozbořem postav a tvoří ji profilové "karty" 6 postav seriálu a prostoru Paradise (jako sedmé klíčové postavy). První Robin Griffith je přitom věnováno půl normostrany textu, přičemž následující GJ je dvakrát rozsáhlejší a doplněná ještě o dvě "citace" (viz výše) ze seriálu. Všechny analýzy jsou velmi subjektivizovanými interpretacemi těchto figur.

Na tuto poslední poznámku bych navázala obecnou výhradou: Je samozřejmě potěšující, když teoretická práce není psaná suchopárným jazykem - bohužel zde poetická epiteta a (často kouzelné) metafory často nahrazují argumentaci nebo věcnou analýzu. Jsou to zkratky a evokace, ale většinou je již nedoprovází vysvětlení nebo konkrétní aplikace. (Symptomatická v této linii kritiky je i příloha, která v rozsahu dvaceti stran představuje podrobný přepis děje všech epizod seriálu.)

Teoretická práce Taťány Rubášové rozsahem dvojnásobně překračuje minimální požadavek na délku magisterské diplomové práce na AMU, natož práce bakalářské. V ambici komplexní pohled na seriál, motivován zjevným osobním entuziasmem, je ale na jedné straně přehlacen fakty (kolísavého významu), jejichž syntézu ale autorka (mimo úsečný závěr) nechává v nebývalé míře na čtenáři a na straně druhé trpí také dojmologickou exaltovaností. Je spíše básní v próze, vyznáním obdivu dílu a režisérce, než slibovanou analýzou. Je to o to větší škoda, že analytické momenty a postřehy, které v práci rozhodně jsou, hodnotím jako originální a podnětné.

Doporučuji práci k obhajobě a navrhuji hodnocení "C."

V Praze dne 11. září 2016

Lucia Kajánková